

किं येन सृजसि व्यक्तमुत येन विभर्षि तत् ।
 अथ यस्तस्य संहर्ता भागः कृतम एष ते ॥ २३ ॥
 अथ वा सुमहत्तेषा प्रार्थना देव तिष्ठतु ।
 चिन्तितोपस्थितास्तावच्छाधि नः करवाम किम् ॥ २४ ॥
 अथ मौलिगतस्येन्दोर्विशदैर्दशनांशुभिः ।
 उपचिन्वन्प्रभां तन्वीं प्रत्याह परमेश्वरः ॥ २५ ॥
 विदितं वो यथा स्वार्था न मे काश्चित्प्रवृत्तयः ।
 ननु मूर्तिभिरष्टाभिरित्थं भूतो ऽस्मि सूचितः ॥ २६ ॥
 सो ऽहं तृष्णातुरैर्वृष्टिं वियुवानिव चातकैः ।
 अरिविप्रकृतैर्देवैः प्रसूतिं प्रति याचितः ॥ २७ ॥
 अत आर्तुमिच्छामि पार्वतीमात्मजन्मने ।
 उत्पत्तये हविर्भोक्तुर्यजमान इवारणिम् ॥ २८ ॥

-
23. „Quaenam haec tua pars est? qua mundum visibilem creas? an
 „qua illum conservas, an quae illius deletrix est?
 24. „At vero, o Deus, relinquatur permagna haec quaestio: iube nos,
 „qui cogitatione tua aggressi sumus, quid faciamus?”
 25. Tum candidis dentium radiis augens lunae in vertice splendorem
 tenuem, respondit summus dominus:
 26. „Cognitum vobis est, non mea caussa ullas mihi esse actiones:
 „nonne octo meis formis tanquam talis indicatus sum?
 27. „Equidem, sicut nubes a *Chátakis* siti afflictis rogatur pluviam,
 „ita a Diis, qui ab hostibus premuntur, progeniem sum rogatus.
 28. „Quare uxorem ducere cupio *PÁRVATIM*, ad filium procreandum,
 „sicut sacrificus ad ignem eliciendum sumit lignum.